

grundelse. Jeg maatte ogsaa meget feile, om ikke den Tidsfrist, som Udvalget har ansat, maatte staae i en nær Overensstemmelse med hvad der indeholdes i Motiverne til det foreliggende Lovudkast. Regeringen har deri udtalt, at den foreliggende Anordning indeholder en indgribende Ordning, at en vis Tidsfrist, selv affeet fra de enkelte Familiers Tærv, — af Hensyn, der i og for sig bør tillægges en ikke ringe Værdi, — ogsaa finder sin Motivering fra et statsøkonomisk Synspunkt, at Møllenæringen derved væsentligt adskiller sig fra de fleste andre Næringsbrug, at den for at kunne udøves kræver Indretningen af Etablissementser, hvis Opførelse er forbunden med betydelige Bekostninger, og at derfor bør tages Hensyn til de ikke ubetydelige pecuniære Interesser, som ved denne Ordning berøres, og som det ikke vilde kunne forsvares at tabe af Sigte, men som det tværtimod bør være en Opgave, saavidt muligt, at bevare. Danmark har omtrent 700 Møller, af hvilke ikke saa mange en Værdi som Møller betragtet, af 20—30,000 Rbd.; og vilde da ikke en pludselig Forandring i Møllenæringen være skaaansløs?

Den ærede 2den Landstingsmand for 2den Kreds (Thalbitzer) har udtalt, at ved det Vædringsforslag, som Udvalget har stillet, skulde Møllerne ikke døe, men leve, og at det beroede paa dem selv at sætte sig i en saadan Tilstand, at de kunde opretholdes. Men, er dette hans Mening, da kan jeg ikke skjønne rettere, end at han maa slutte sig til det under Nr. 13 stillede Vædringsforslag; thi, naar Møllenæringens Frigivelse bestemmes 15 Aar før Tiden skal indtræde, saa fremtræder Beslutningen, uden at en tilstrækkelig Kundskab kan have om, hvorledes Forholdene i Danmark ville kunne stille sig om 15 Aar, og jeg seer heri ikke nogen Garantie for, at Møllernes Belfærdskliv vilde blive opretholdt. Der er senere blevet paapeget, at Loven om Bagergaardene i Kjøbenhavn maatte her analogt kunne komme til Anvendelse. Jeg troer just ikke, at denne Sammenligning er rigtig; thi Spørgsmaalet om Bagergaardene var ikke af et saa indgribende Omfang, som den nærværende Lov, og Brodforsyning er derhos saa vigtig en Nødvendighedsartikel, at Forholdet

ved Bagergaardene til Hovedstadens Indbyggere bliver høist forskjelligt fra Møllereis Stilling til Beboerne. Den ærede Landstingsmand har tillige berørt, at det turde være endnu mere skadeligt for Møllenæringen, naar Handelsmøller bleve etablerede rundt om her i Landet; — ja, jeg indrømmer det, forsaavidt Lovgivningen ikke fuldstændigt nok kan holde disse Handelsmøllers Virksomhed indenfor de Grændser, som Lovgivningen foreskriver; men, er Lovgivningen, som den bør være, og overholdes den, da vilde Handelsmøllerne alveles ikke skade Meelmøllerne, og kunne i alt Fald ikke blive dem til Fordærvelse. — Jeg skal saaledes slutte mig til det stillede Vædringsforslag.

Ryholm: Jeg beder om Ordet.

Formanden: Der er begjert Afslutning af følgende Medlemmer: A. Sørensen, Krarup, Bentner, Olrik, Holberg, Schroll, Mortensen, Thalbitzer, P. Hansen og Tillisch.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutningen med 22 Stemmer mod 16.

Man gif derpaa over til Afstemningen, hvorved

Til § 14.

1) Forslag af Ryholm:

At Lovudkastets § 14 udgaaer, og i dens Sted sættes:

„Fra 1ste Januar 1867 skulle saavel de Indskrænkninger, der indeholdes i denne Lovs §§ 4, 5 og 6, som Møllelaugs-Artiklerne af 15de Januar 1684 og de øvrige om Møllenæringen givne Love, forsaavidt de ikke ere stadfæstede ved denne Lov, være ophævede, hvorimod Møllenæringen fra den nævnte Tid nærmere ordnes ved Lov.“

blev forkastet med 30 Stemmer mod 10.

2) Forslag af Udvalget:

At i 1ste Linie forandres „1857“ til „1867“. Vedtoges med 29 Stemmer mod 14.

3) Udcastets § 14 med den vedtagne Forandring:

Fra 1ste Januar 1867 skal Møllenæringen være fri saavel paa Landet som i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder, dog at derpaa i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne tages Borgerklub. Fra samme Tid skal derfor saavel de Ind-